

Toruń, dnia 12 października 2022 r.

Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu
Wydział Nauk Historycznych
Instytut Historii i Archiwistyki

Uchwała Komisji habilitacyjnej z dnia 12 października 2022 r. powołanej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych, w dyscyplinie historia wszczętym na wniosek dr Wioletty ZIELECKIEJ-MIKOŁAJCZYK

§ 1

Komisja habilitacyjna, powołana przez Radę Dyscypliny Historia Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Torunia uchwałą nr 21 z dnia 12 kwietnia 2022 r., działając na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 478), po zapoznaniu się z recenzjami i dokumentacją wniosku, stwierdza, że aktywność naukowa oraz osiągnięcia naukowe dr Wioletty ZIELECKIEJ-MIKOŁAJCZYK stanowią istotny wkład w rozwój dyscypliny naukowej historia i wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania **dr Wiolettce ZIELECKIEJ-MIKOŁAJCZYK stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie historia**, uznając spełnienie przesłanek warunkujących nadanie stopnia doktora habilitowanego, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 1-3 wskazanej ustawy.

UZASADNIENIE

Komisja habilitacyjna w głosowaniu jawnym jednomyślnie (wszystkie 7 głosów „ZA”) podjęła decyzję rekomendującą Radzie Dyscypliny Historia Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu nadanie dr Wiolettce ZIELECKIEJ-MIKOŁAJCZYK (zwanej dalej Habilitantką) stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk humanistycznych w dyscyplinie historia.

Komisja wzięła pod uwagę pozytywne oceny całości Jej aktywności i osiągnięć naukowych po doktoracie, w tym głównego osiągnięcia naukowego oraz wynik kolokwium habilitacyjnego.

Na podstawie przedłożonej dokumentacji oraz sporządzonych recenzji i opinii, które kończyły się jednoznacznie pozytywnymi dla Habilitantki konkluzjami, Komisja bardzo wysoko oceniła rozprawę – *Gdzie Wschód spotkał się z Zachodem. Dzieje i organizacja unickiej diecezji przemysko-samborskiej w latach 1596-1772* (Toruń 2021), wskazaną przez Nią jako główne osiągnięcie naukowe. Wspomniane studium wpisuje się w nurt badań podstawowych, dotyczących dziejów Kościołów wschodnich tj. unickiego i prawosławnego w dawnej Rzeczypospolitej, ukierunkowanych na poznawanie organizacji obu Cerkwi i reform.

Wszystkie podjęte przez Autorkę wątki tematyczne są bardzo dobrze opracowane i przedstawione, a wykorzystana literatura świadczy o erudycji Autorki. Tym samym Komisja habilitacyjna uznała, że przedłożona do oceny rozprawa, mimo wskazanych przez recenzentów drobnych mankamentów, stanowi bezsprzecznie znaczący i oryginalny wkład w rozwój dyscypliny naukowej historia.

Komisja habilitacyjna stwierdziła, że Habilitantka posiada znaczący, a przy tym różnorodny (monografie problemowe, rozprawy naukowe, rozdziały w monografiach, artykuły, a także co istotne recenzje) opublikowany dorobek naukowy. Jednocześnie zwrócono uwagę, że są to prace opublikowane głównie w kraju, z tym, że część z nich została ogłoszona na łamach specjalistycznych czasopism wysoko cenionych w środowisku jak np. „Klio”, „Zapiski Historyczne”, „Czasopismo Prawno-Historyczne”.

Habilitantka bierze aktywny udział w życiu naukowym występując z referatami na krajowych konferencjach. Ponadto posiada udokumentowane doświadczenie w zakresie zespołowej pracy badawczej i współpracy z krajowymi i zagranicznymi instytucjami naukowymi.

Komisja habilitacyjna pragnie podkreślić dobre zaprezentowanie przez Habilitantkę swych osiągnięć naukowych w trakcie kolokwium habilitacyjnego. Habilitantka przedstawiła i rozwinęła swoją główną tezę na temat dziejów, ale także organizacji, przekształceń i modernizacji najdalej wysuniętej na Zachód w dawnej Rzeczypospolitej Obojga Narodów unickiej diecezji przemysko-samborskiej w XVI-XVIII wieku. Wypowiedź została skonstruowana z wyjaśnieniem kluczowej roli prawa patronatu dla powstania i rozwoju terytorium diecezji przemyskiej oraz działalności biskupów i duchowieństwa w realizacji programu reformy tej diecezji.

Habilitantka przedstawiła również pozostałe artykuły, wchodzące w skład osiągnięcia głównego, jako należące do szerszego kontekstu badanego zagadnienia. Podczas kolokwium

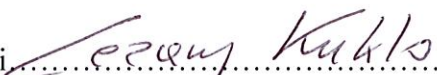
Habilitantka w sposób kompetentny i wyczerpujący udzieliła odpowiedzi na zadane przez recenzentów i członków Komisji pytania. Kolokwium zostało jednogłośnie przyjęte przez członków Komisji, którzy docenili znajomość tematyki badawczej, w tym szeroko ujmowanej historii kościołów, historii osadnictwa, historii gospodarczej.

Komisja habilitacyjna, po rozważeniu wartości naukowej wszystkich powyżej scharakteryzowanych elementów podlegających badaniu w toku procedury habilitacyjnej, podjęła ostateczną decyzję jak w konkluzji uchwały.

§ 2

Na niniejszą uchwałę nie przysługuje zażalenie. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Komisja przekazuje powyższą uchwałę Przewodniczącemu Rady Dyscypliny Historia w Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu

prof. dr hab. Cezary Kukło, przewodniczący Komisji.....

dr hab. Agnieszka Zielińska, prof. UMK, sekretarz Komisji.....

dr hab. Andrzej Janeczek, prof. IAE PAN, recenzent.....

dr hab. Paweł Kras, prof. KUL, recenzent.....

dr hab. Beata Lorens, prof. UR, recenzent.....

dr hab. Dorota Wereda, prof. UPH, recenzent.....

dr hab. Jarosław Dumanowski, prof. UMK, członek Komisji.....